25 Απριλίου 2015

Η δράση του Οικονόμου Κωνσταντίνου Κούκου

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

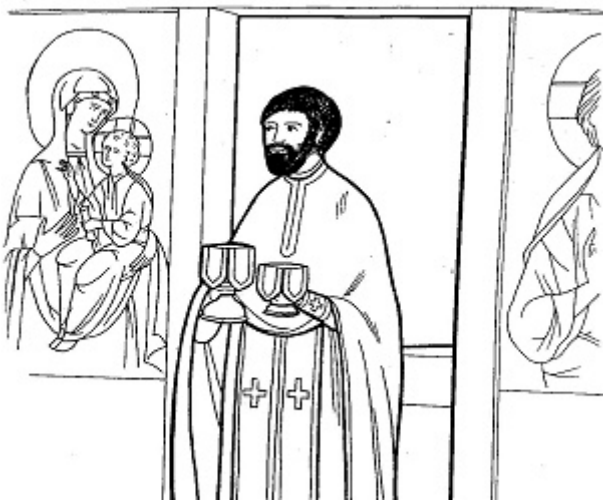

[Προηγούμενη δημοσίευση: http://www.pemptousia.gr/?p=95035]

Κατόπιν οδηγιών της Ιεράς Αρχιεπισκοπής πήγαινε σε διάφορα χωριά της Κύπρου ενημερώνοντας για τις διάφορες αιρέσεις οι οποίες άρχισαν να εμφανίζονται στην Κύπρο. Πολλοί άνθρωποι βρήκαν το δρόμο της αλήθειας του Ευαγγελίου χάρις στα λόγια και την αγάπη που πλούσια τους πρόσφερε.

Με δική του πρωτοβουλία ιδρύθηκε τό 1972 η Στέγη Υπερηλίκων «Αγία Μαρίνα» Στροβόλου, για να προσφέρεται αγάπη, φροντίδα και στοργή στους ανήμπορους ηλικιωμένους. Το 1977 με παραχώρηση της γης από την ενορία Παναγίας Χρυσελεούσας Στροβόλου, η Στέγη απέκτησε το δικό της κτίριο. Σε εβδομαδιαία βάση διακονεί τη Στέγη και ως πνευματικός: εξομολογήσεις, Θείες Λειτουργίες και κηρύγματα. Ο π. Κωνσταντίνος υπήρξε Γραμματέας του Συμβουλίου Κοινοτικής Ευημερίας (Σ.Κ.Ε.) για περισσότερο από 20 χρόνια καθώς και ταμίας του Σ.Κ.Ε. Επαρχίας Λευκωσίας.

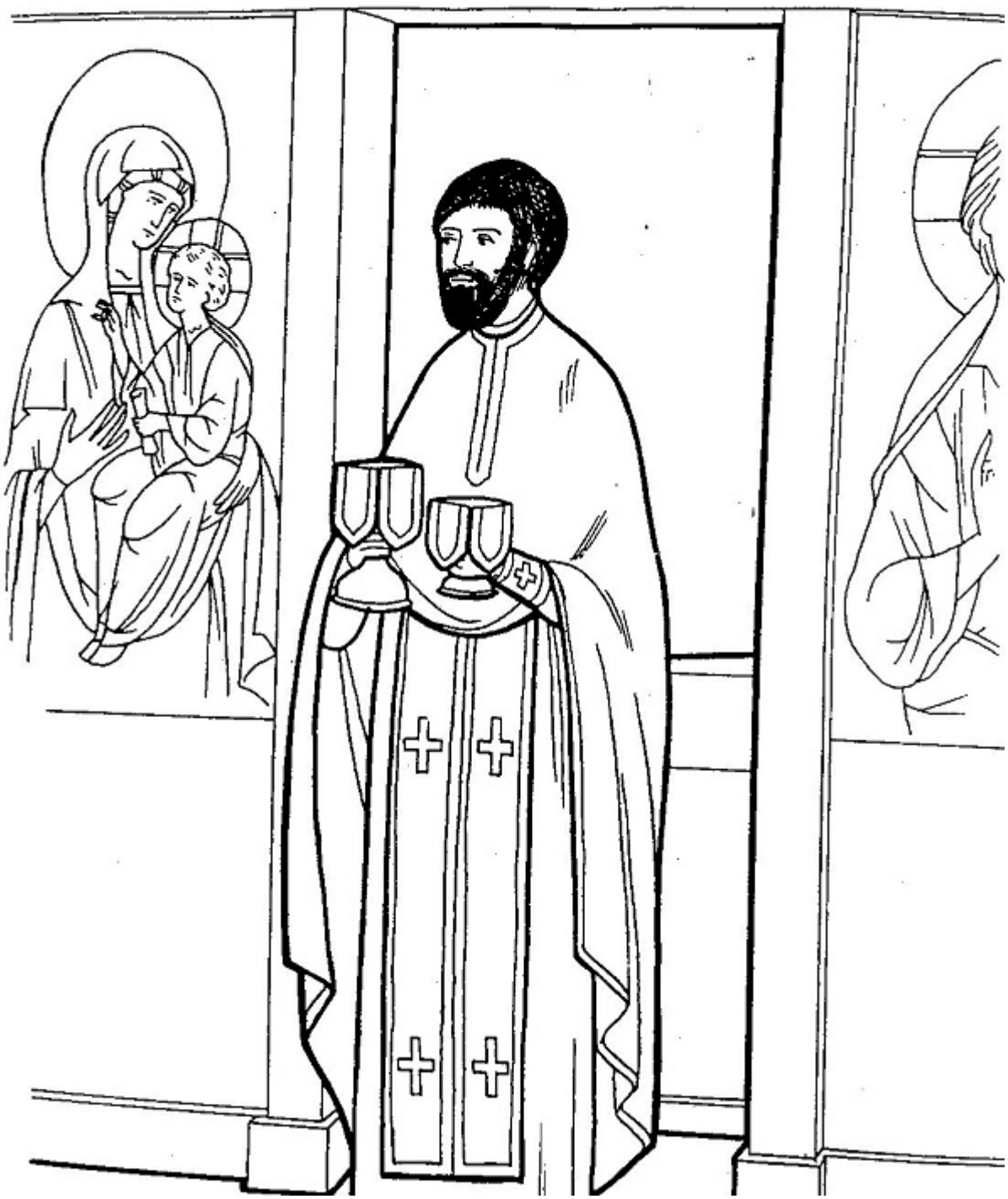

Κατά τη διάρκεια της α’ φάσης της τουρκικής εισβολής (Ιούλιος 1974) βρισκόταν με τα παιδιά της Κατασκήνωσης στην φιλόξενη κοινότητα του Αγρού. Στη β’ φάση της τουρκικής εισβολής (Αύγουστος 1974), ο π. Κωνσταντίνος ήταν και παρέμεινε στο Στρόβολο και μάλιστα λειτούργησε στην Παναγία στις 15 Αυγούστου, κάτω από τους βομβαρδισμούς των Τούρκων. Ακολούθως πήγαινε στο νοσοκομείο για αναγνώριση νεαρών 20χρονων παιδιών από το Στρόβολο, που έπεσαν ηρωϊκά. Τους θάβει και μοιράζεται τον πόνο των συγγενών τους στις πιο δύσκολες μέρες του τόπου μας. Ταυτόχρονα κλήθηκε κι από άλλες ενορίες για κηδείες και ταφές.

Όταν ήρθαν οι πρόσφυγες, τους βάφτιζε τα βρέφη, γιατί οι γονείς τους φοβούνταν μή χάσουν τη ζωή τους αβάφτιστα, λόγω της συνεχιζόμενης απειλής προέλασης των Τούρκων. Όλα τα μαγειρικά σκεύη των κατασκηνώσεων τα έδωσε στους Καταυλισμούς Προσφύγων για να εξυπηρετηθούν οι αδελφοί μας που τα έχασαν όλα.

Το οίκημα των Κατηχητικών το διέθεσε για συλλογή ιματισμού και τροφίμων για τους πρόσφυγες και τα πνευματικά του παιδιά και μέλη της ενορίας επισκέπτονταν, για ενίσχυση και στήριξη των προσφύγων, τους πολλούς καταυλισμούς που δημιουργήθηκαν στο Στρόβολο και τις γύρω περιοχές.

Πρωτοστάτησε στην ανέγερση του ιερού ναού Αγίου Βασιλείου στο Στρόβολο, γιατί έβλεπε ότι οι ανάγκες της ενορίας αυξάνονταν, καθώς ο Στρόβολος επεκτεινόταν και οι κάτοικοι της περιοχής πέραν του Πεδιαίου ποταμού δεν είχαν εύκολη πρόσβαση σε εκκλησία.

Για πολλά χρόνια κατηχούσε και βάφτιζε στην ορθόδοξο πίστη, με πολύ ζήλο και φόβο Θεού, ανθρώπους διαφόρων εθνοτήτων, έργο που του ανέθετε η Εκκλησία

Είναι ακόμη γνωστή η διακονία του για πάρα πολλά χρόνια στις Κεντρικές Φυλακές, ως εφημέριου και εξομολόγου, με τακτικές επισκέψεις, κάθε βδομάδα.

Διετέλεσε ιδρυτικό μέλος της Παγκύπριας Οργάνωσης Πολυτέκνων (Π.Ο.Π.) και κατάφεραν, για πρώτη φορά, οι πολύτεκνοι της Κύπρου να διεκδικήσουν ωφελήματα και παροχές από το Κράτος και άλλους φορείς, για να στηριχθούν οι ηρωικές οικογένειες των πολυτέκνων.

Μαζί με τους άλλους ιερείς της ενορίας και την εκκλησιαστική επιτροπή του ιερού ναού Χρυσελεούσης Στροβόλου αποφάσισαν και ανήγειραν τον περικαλλή ιερό ναό της του Θεού Σοφίας, στην οδό Μακεδονιτίσσης, όπου, προηγουμένως, κατά ευλογία Θεού, μαζί με τις κατοικίες των ιερέων που κτίστηκαν το 1956, κτίστηκαν και το Πνευματικό Κέντρο της ενορίας (Οίκημα Κατηχητικών), η Στέγη Υπερηλίκων «Αγία Μαρίνα» και το Κοιμητήριο Στροβόλου.

Το 1992, ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Α’, αναγνωρίζοντας τις υπηρεσίες του στην Εκκλησία, τον προεχείρησε σε Οικονόμο, χωρίς εκ των προτέρων να τον ενημερώσει «για να μην προσκρούσει στην μετριοφροσύνη και την ταπείνωσή του», όπως χαρακτηριστικά τόνισε ο Αρχιεπίσκοπος στον σύντομο λόγο που εκφώνησε.

Το 2007 τιμήθηκε από τη Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία Αγίων Τριμιθιάς, για

την πολύτιμη προσφορά του ως Γραμματέας στη ΣΠΕ της γενέτειράς του, που αγαπούσε ιδιαίτερα.

Το 2011 τιμήθηκε από τον εκ Στροβόλου Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα, του οποίου ο π. Κωνσταντίνος διετέλεσε ο πρώτος πνευματικός, για την όλη προσφορά του, μαζί με την πρεσβυτέρα Ευαγγελία, η οποία ήταν η αγαπημένη δασκάλα του Μητροπολίτη στο Β’ Δημοτικό Σχολείο Στροβόλου.

Το 2012 ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β’ και η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου τον τίμησαν με το παράσημο του Αποστόλου Παύλου για τις υπηρεσίες του στην Εκκλησία και την πατρίδα καθώς και για το συγγραφικό του έργο.

Το 2013 τιμήθηκε και από την εκκλησιαστική επιτροπή της ενορίας Παναγίας Χρυσελεούσας Στροβόλου (που είναι κοινή και για τον ιερό ναό της του Θεού Σοφίας Στροβόλου και όλους τους ιερούς ναούς της ενορίας), για την προσφορά του στην ενορία και την αδελφική και πατρική ταυτόχρονα συνεργασία τους.

Απεδήμησεν εις Κύριον στις 3 Οκτωβρίου 2014, μετά από βασανιστική ασθένεια την οποία υπέμεινε καρτερικά επαναλαμβάνοντας τη φράση «Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν».

Πηγή: Ορθόδοξη Μαρτυρία, έκδοση Παγκύπριου Συλλόγου Ορθοδόξου Παραδόσεως, «Οι Φίλοι του Αγίου Όρους».